

27 червня
СЛУЖБА 28 СЛУГ БОЖИХ, БЛАЖЕННИХ МУЧЕНИКІВ
УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

НА ВЕЛИКІЙ ВЕЧІРНІ ЗІ ВСЕНІЧНИМ

«БЛАЖЕН МУЖ», 1-й антифон.

На «ГОСПОДИ, ВІЗВАВ Я» стихири на 8.

Глас 6, подібний «Всю отложивше»:

Все возложивши * на Бога уповання, * ви прийняли заповіт Небесного Вчителя, * що сказав: «Хай не тривожиться серце ваше!» * Тож і у вірі радісно поживши, * і кождоденним служінням душі укріпивши, * ви подвиг мучеництва й ісповідництва прийняли, * перейшли через многі страждання і муки. * З землі української – небесні громадяни, * ви тепер сяєте там, де в Отця жител багато, * і з дерзновенням молитесь * за душі наші. *Двічі.*

Все Сотворитель * создав для радости й любви, * все творіння звершив не на смерть, а на Свою прославу, * але, щоб усіх ізбавити, витерпів страждання Хресні * замість належної Йому радості. * Тож і ви, блаженні, наслідуючи Вчителя, * по тому, як пізнали радість віри * – спізнали і страждання, * пізнали Отця – спізнавши Лик Страждальця, * що і Сам пройшов шлях скорботний, * і вам приготував місце * в Домі Отчому. *Двічі.*

Всі подивляли вас * за вашу непохитну віру, святії: * руйнував лютий гонитель Церкву відиму * – а ви у вірності Невидимому укріплялися; * довкола вас нищено життя і гідність людську * – а ви являли світові смирення і Життя Незнищенне; * у круговерті смерті й ворожнечі * – ви і переслідувачам проповідували Істину * і за мучителів молилися, * як і Той, Хто укріпляв вас у муках * і дав вам благодать заступатися * за душі наші. *Двічі.*

Хоч і зруйнований був * образ відимої Церкви, * хоч багато душ ворог застрашив * – ви відчаєві не піддалися * і служіння не покинули, * що його заповів Господь друзям Своїм, * бо вірили, що на образ Його смерті і воскресіння * після ночі – зблисне до світок відродження * і настане час відбудови, * коли інші переймуть плоди страждань і мук ваших. * Ви бо прагнули Владичні заповіді сповнити * і засвідчили, що неможливе чинить той, * хто повен любові Божої. *Двічі.*

Слава: глас той же самогласний:

З амишляв підступно лютий і нелюдський ворог * знищити непідвладну йому Церкву через ложне возз'єднання * з Церквою, яку безчестив і неволив. * Тож і почестями, вигодами та дочасними достатками * манив архипастирів, ієреїв та вірних, * за відмову смертю їм і страшними карами погрожуючи. * Але явилися непохитними святителі * і до мучителів так промовляли: * «Ми в правді славимо Бога і в правді навчаємо слово Його істини. * Не зрадімо Церкву тиранопоклонством, * не відречемося Первоапостольної Єдності: * її ми вістраждали * – їй і зостанемося вірні!»

І нині: богородичний-догмат:

[У п'ятницю ввечорі – догмат чергового гласу, який віддається.]

Х то Тебе не ублажить, Всесвятая Діво? Хто ж не оспіває дівственне народження від Тебе? Бо Той, Хто поза часом від Отця возсіяв, Син Єдинородний – Він же і від Тебе, Чистої, вийшов, неказанно воплощений. По природі – Бог Він, і за дія нас ставши по природі людиною, Він не на дві особи розділяється, але у двох незлітних природах пізнається. Його моли, Священна, Всеблаженна, щоб помилував Він душі наші.

Вхід. СВИТЕ ТИХИЙ. Прокімен дня.

Три паремії:

Пророцтва Ісайного читання (Ісаїя 43:9-14).

Премудрости Соломонової читання (Мудрість 3:1-9).

Премудрости Соломонової читання (Мудрість 5:15-23; 6:1-3).

НА ЛИТІІ СТИХИРИ:

Глас 1:

«**Н**е полишу вас сиротами», * – сказав Господь перед Страстями друзям Своїм. * На вас се слово сповнилося, * о мученики всеблаженні з землі української! * Пізнавши насолоду церковну * – зазнали ви й гіркоту переслідувань; * поживши у храмовій красі й пишноті * – зосталися нагі, осиротілі і знеславлені. * Та не полишив вас Господь, о мудрі свідки, * Муж Зболений, що зазнав нарутти; * заповів бо: «Я прийду до вас», * і ви бачили Його – Кого світ не міг бачити.

Бувши на вершині життя церковно-народного, о святителі, * – в одночасі опинилися ви у темниці. * Ще вчора оточені численним кліром і великим здвигом люду * – нині ви оточені зневіреними і застрашеними в'язнями. * Колись зодягнені у благоліпні ризи * – днесь у нужденній одежі безправних. * Та не померкло ваше світло у темноті, * і ціннішим виявився скарб чеснот Христових у приниженні. * Нідє не полишали ви служіння * – ні в вашій велічі, ні в вашім умалінні. * Вірні пастирі незламні, * молитесь за душі наші.

Глас 2:

Як живий Господь, * так і ви живете в шатрах Його наднебесних, * у несказанній з Ним близькості, * у радості споглядання Лиця Його. * Ви в повноті життя перебуваєте, * не пощадивши свого життя земного і дочасного, * і моліться, щоб земні ваші співгромадяни * Небесного Світла спадкоємцями стали.

Глас 4:

Не полишили служіння ісповідники, * не занедбали ні любові до ближнього, ні правила церковного: * в сутерінах і лісах, у віддалених хатинах і малих міських покоях * Жертву Євхаристії приносили. * О чудо! не знищив ворог Церкву, відібравши храми; * хоч повбивав одних – інші ісповідники явилися. * Не в самих бо храмах жива Церква * – Дух і Правда всюди храм собі будують! * Непримітна оселя кочегара чи чорнороба * – стає пишносійним храмом і на землі Небом; * чоловік непоказний і струджений * – ось іерей достойний і величний! * Не долають врата адові Церкву * – жнива страждань її ще більший плід приносять.

Слава: глас 5:

Співали ** Богові Вишньому блаженні мученики, співали * і прославляли в тюрмах, катівнях і на засланнях Ім'я Його. * За короткого часу ставши доскональними, * вони виповнили довголіття, * у правді витривавши посеред лукавства. * Благодать і милість, і опіку Божу * вимолюють святі для країн своїх.

І нині: богородичний:

Співаймо ** Матері Бога нашого, вірні, співаймо * і прославляймо літургією щоденности Життя, Нею зроджене! * Плекаймо, як Вона, простоті серця досконалість, * щоб сповняти першу і найголовнішу заповідь: * любити Бога і ближнього без лукавства. * Благодать і милість, і опіка Божа * приходить Богородицею до дітей Сіна її.

НА СТИХОВНІ СТИХИРИ

Глас 2, подібний «Єгда от Древа»:

Житло' заклав у вас з Отцем Своім Син Божий, * у вас, що були вигнані, * житла' позбавлені, в темниці вкинуті. * Ув'язнив пастирів мучитель і задумав стадо розігнати, * але взивали без страху ув'язнені: * «Не вірвете коріння Церкви з землі нашої, * бо коріння її – на Небі!»

*Стих: Визвали праведні – і Господь почув їх, * і од усіх скорбот їхніх визволив їх.*

(Пс 33:18)

Живучи в дочасності – Позачасовим * і в буденності – святом постійної Богопрослави, * не устрашилися ви, коли все втратили, * і не спокусилися позірними благами тирана, * тож і взивали до розпинателів: * «Не вірвете коріння Церкви з землі нашої, * бо коріння її – на Небі!»

*Стих: Багато скорбот у праведних, * і од усіх них визволить їх Господь. (Пс 33:20)*

Жили ви в мирі Христовому, * в мирі, що його Він залишив Своім учням, * тож і миру ложного не прийняли від світу: * не згодні поневолити Церкву. * Тому взивали з жахом ваші розпинателі: * «Не вирвемо коріння Церкви з землі цієї, * бо вкорінені святителі її на Небі!»

Слава: глас 4:

Множество мучеників дала в новітній час земля українська, * многи їх імена відомі нам, а многи – тільки Богові; * прославляємо всіх їх, відомих і невідомих, * по через пам'ять малої громади їх: * святителів, священномучеників, преподобних і праведних, * що Духа не згасили і Владиці благогодили.

І нині: богородичний:

Множество благань возносимо до Богородиці, * многи печалі людські знає Діва. * Але пригляньмося до образу Її, відомого і невідомого: * ми бо покликані стати учасниками Божої природи * і з усіма святими являти Бога світові, * як Вона, що вмістила Невмістимого.

НА БЛАГОСЛОВЕННІ ХЛІБІВ

Тропар, глас 7:

Блаженні мученики українські, * цілість Тіла Христового не розірвали ви, * тіла свої віддавши на муки: * лєсті ворога не піддалися і Петрової єдності не зреклися. * Ублажає вас земна вітчизна ваша Україна * і вся Вселенська Церква давнім співом: * Святії мученики, * ви славно страждали і вінчалися; * тож моліться до Господа, * щоб помилював душі наші. *Двічі.*

Відтак Богородице Діво один раз.

НА УТРЕНІ

На Бог Господь тропар Блаженні мученики українські двічі.

Слава: і нині: богородичний:

Як воскресіння нашого Скарбниці, * тих, що на Тебе надіються, Всеоспівана, * із рову і провалля прогрішень возведи; * Ти бо винних у гріху спасла еси, * народивши Спасіння наше, * перед різдвом – Діва * і в різдві – Діва, * і по різдві далі суща Діва.

Після першого стихослов'я сідальний, глас 1.

Подібний «Гроб Твой, Спасе»:

Як гріб Твій, Спасе, * так і Церкву-страдницю * запечатав і стеріг безбобжник. * Та явилися, як Ангели, * святі її ісповідники * і звістили Воскресіння * у досвітній темряві.

Слава: і нині: *богородичний*:

Діву і Ма́тір Спа́сову, * Тебе́, Богоро́дицю, * зо святи́ми на́шими * завжди́
велича́ємо, * як Світли́цю Бо́жу і Пала́ту, * з усіх родів Передобрану.

Після другого стихослов'я сідальний, глас 4.

Подібний «Удивися Йосиф»:

Здивува́вся світ увесь, * бо узрів чу́до неможли́ве: * яви́лася, мовби з небу́ття,
Цер́ква * зі святи́телями, клі́ром і мно́жеством вірних, * столі́ттями руйно́вана,
але не зни́щена, * і в оста́ннім ча́сі уме́ртвлена. * І яви́ла преці́нну окра́су * – своїх
му́чеників, іспові́дників і праведни́ків, * що просі́яли у досві́тній те́мряві.

Слава: і нині: *богородичний*:

Цвіте наш, Діво! * Звідкі́ля прийшла́ еси́ і як ро́дові лю́дському яви́лася? * не з
ца́рських пала́т – Цари́ця * і з незначно́го міста – Призна́чена. * Хто знав Тебе́, хто
Твою́ тайну міг прови́діти? * У далині від си́льних носи́ла еси́ Всеси́льного, * що че́рез
Тебе́ зво́лив у світі яви́тися; * і непримі́тно, плéканий Тобо́ю, зроста́в Бли́зький, * що
прийшо́в спасти́ нас, відда́лених.

Після Поліелею величання:

**Велича́ємо вас, * блаже́нних му́чеників сузі́р'я, * що те́мряву лихолі́ття осява́ли *
і перемо́гу Со́нця – Христа́ передві́щали.**

Вибрані стихи псалмів:

Відає Госпо́дь путь пра́ведних, * а путь нечесті́вих – загі́не. (Пс 1:6)

Сині́ лю́дські, до́ки бу́дете тяжкосе́рді, * чом любите марно́ту і шука́єте лжі? (Пс 4:3)

Принесі́те же́ртву пра́вди * і упова́йте на Го́спода. (Пс 4:6)

По́міч мені від Бо́га, * що спаса́є пра́вих се́рцем. (Пс 7:11)

Пра́ведні успадку́ють зе́млю * і посе́ляться повік-віку на ній. (Пс 36:29)

І Іменем Тво́ім радітимуть увесь день, * і пра́вдою Твоєю́ підні́муться. (Пс 88:17)

Бо Ти – похва́ла си́ли їх, * і в благово́лінні Твоє́му піднесе́ться ріг наш. (Пс 88:18)

Слава: і нині: Аلیلу́я, аلیلу́я, аلیلу́я, слава Тобі́, Боже. *Тричі.*

Після Поліелею сідальний, глас 4.

Подібний «Явився еси днесь вселенній»:

Явив Со́бі Христо́с Цер́кву сла́вну, * без пля́ми чи змор́шки: * хоч осла́блену –
си́льну му́чеників по́двигами * і мно́гоплідну іспові́дників терпінням.

Слава: і нині: *богородичний*.

Глас 8. Подібний «Повелінное тайно»:

Повелінням Бо́жим * скри́лася Ді́ва в Єгипті, * оберіга́ючи Христа́-Младенця́ * од
Ірода-дітовбивці. * Провидінням Бо́жим * скри́лася Цер́ква в підпіллі, *
оберіга́ючи оста́нок * вірних діте́й своїх. * Утаї́лася Ді́ва з Си́ном * у краю́ чужо́му * –
утаї́лася Цер́ква-стра́дниця * у краю́ своє́му гно́бленому. * І велича́ють Богома́тір *
іспові́дників ді́ти.

Степенні празничні: 1-й антифон 4-го гласу «Од юности моєї».

Прокімен, глас 4:

Візва́ли пра́ведні – і Госпо́дь почув їх, * і од усіх скорбо́т їхніх ви́зволив їх.

(Пс 33:18)

*Стих: Бага́то скорбо́т у пра́ведних, * і од усіх них ви́зволить їх Госпо́дь. (Пс 33:20)*

Стихира після 50-го псалма. Глас 6:

Був приречений народ Ізраїлів * на страшну жертову всепалення, * і втратив стільки життів, скільки є зір на небі. * Але не убоюлися катів діти Нового Ізраїлю, * приходячи Авраамові на поміч: * Слуга Божий Андрей, і брат його Кліментій Унівський, і Еміліян пресвітер, * і множество знаних і незнаних синів і дочок України. * Скривали люд єврейський – самі не можучи скриватися, * захищали дітей Якова – самі беззахисні і безборонні, * віддавали життя своє за ближніх, * жили діяльною любов'ю * – праведники, чиїми молитвами * світ донині тримається.

КАНОН

*має, крім ірмосів, богородичних і катавасій, 28 тропарців,
кожен із яких присвячено одному з двадцяти восьми нових блаженних.*

Перші літери тропарців складаються в акростих:

БЛАЖЕННІ БОГОМУДРІ ТВОЇ, КРАЮ НАШ.

Глас 8

ПІСНЯ 1. ІРМОС:

**Бо́ду пройшовши, як су́щу, і єгипетського зла уні́кнувши, Ізраїльтя́нин
заклика́в: «Ізбави́телю і Бо́гові на́шому співа́ймо!»**

Святителеві Миколаю (Чарнецькому):

Святителю отче Миколаю, моли Бога за нас.

Блаженний каторжник і страдник Миколай до пісні визволення всіх скликає:
«Ізбавителю і Богові, що через мене діє чудеса, співаймо!».

Святителеві Микиті (Будці):

Святителю отче Микито, моли Бога за нас.

Любов'ю паству огортав у далєких країнах Заходу святитель Микита, і з далєких степів
Сходу до Избавителя і Бога після трудів і мук полинув.

Святителеві Григорію (Лакоті):

Святителю отче Григорію, моли Бога за нас.

Ангел у плоті з погідних пагорбів надсянських, зігрів теплом душі холодну Північ
святитель Григорій – Избавителя співець та ісповідник.

Слава: і нині: богородичний:

**Із Міріам-пророчицею Ти, Голубко Божа Маріам, звиваєш: «Предвічному і Мною
Зродженому – Избавителю і Богові нашому співаймо!»**

*Катавасія: Окрию уста мої – і наповняться Духом, і слово видихну Цариці Матері, і
явлюся світло торжествуючим, і оспіваю радісно Її чудеса.*

ПІСНЯ 3. ІРМОС:

**Небесного ко́ла Верхотворче Го́споди і Це́ркви Зверши́телю, Ти мене́ утврди́ в
любові Тво́йї, Межо́ жадань, вірних Тверди́не, Єдиний Чоловіколюбче.**

Преподобній Йосафаті (Гордашевській):

Преподобна мати Йосафато, моли Бога за нас.

Жадання світські відкинувши і служіння ближньому в найбільшій потребі обравши,
преподобна Йосафато, досягла єси свого Жадання – Господа.

Преподобномучениці Тарсикії (Мацьків):

Преподобномученице Тарсикіє, моли Бога за нас.

Едёмським садом став для тебе монастир, Тарсикіє, та в супокої його ти за люд російський вболівала і, розстріляна, стрімко злетіла до Владики.

Преподобномучениці Олімпії (Біди):

Преподобномученице Олімпіє, моли Бога за нас.

Нелюдське життя терпеливо зносила Олімпія з поєстрою своєю, вигнана гонителем у пустиню Сибіру, край Томський і Харський освячуючи по́двигом.

Преподобномучениці Лаврентії (Герасимів):

Преподобномученице Лаврентіє, моли Бога за нас.

Найважче життя, найдаліше вигнання, незмірне страждання – все се вплелося найкраснішими квітками у вінок Твого́ му́чеництва, Лаврентіє.

Слава: і нині: *богородичний:*

Славлять жінки подружні – Неподружню і бездітні – Матір Божественного Младенця; Вона́ бо і рай подружжя освячує, і цвіт дівіцтва плекає.

Катавасія: Твоїх піснесловців, Богородице, живе і цілюще Джерело, що хор собою утворили, духовно утерди, в Божественній Твоїй славі – вінців слави сподоби.

Сідальний, глас 5. Подібний «Собезначальное Слово»:

Сопричастю вірні * зі Столицею Петра і Павла, * явилися світові * Слути Божі
однодумні. * Многих вірних просвітили ви * в лютій темряві знищення; * днесь
зціляєте недуги * і предстоїте Господеві, * благаючи за нас, співців * по́двигів ваших.

Слава: і нині: *богородичний:*

Собезначальне Слово * Отцю і Духові * прийшло у світ Тобою, * Невісто безмужня. * З
малого Паростка * зіткався у Тобі Творець, * і зійшов у буття дочасне * Неописаний
буттям і Позачасний. * Славно Диви призволення * і Спасове умаління!

ПІСНЯ 4. ІРМОС:

**Почув я, Господи, про таїнство Твого́ Промислу, збагнув діла Твої і прославив
Твоє́ Божество́.**

Святителю Йосафату (Коциловському):

Святителю отче Йосафате, моли Бога за нас.

Ієрарх і старець із-над Сяну срібнолентого до Києва відійшов – останньою прощею
страждань.

Священномученикові Северіанові (Баранику):

Священномучениче Северіане, моли Бога за нас.

Був світлом для людей і світлом душі вознісся у Нетлінне Світло Северіан-ігумен – із
темниці катувань.

Священномученикові Йоакимові (Сеньківському):

Священномучениче Йоакиме, моли Бога за нас.

Облечений високим богослов'ям, а потім черне́цтвом, Йоакиме – хрещення мук
прийняв есі в котлі.

Священномученикові Віталію (Байракові):

Священномучениче Віталію, моли Бога за нас.

Горливий пастирю, коли ніщили тіло твоє́ побиттям, Віталію, – духом ти свідчив
перемо́гу Незнищенного.

Слава: і нині: *богородичний:*

Хто збагне, Діво, таїнство, як Промисли́тель зіткався в Тобі без сімені – і як людиною став Бог?

Катавасія: Возсідаючи у славі на престолі Божества, на хмарі легкій прийшов Ісус Пребожественний, носимий Нетлінною долоною, і спас тих, що звивають: «Слава, Христе, силі Твоїй!»

ПІСНЯ 5. ІРМОС:

Просвіти нас повеліннями Твоїми, Господи, і раменом Твоїм висо́ким Твій мир подай нам, Чоловіколюбче.

Священномученикові Петрові (Вергуну):

Священномучениче Петре, моли Бога за нас.

Осяював ти люд па́стирською турботою і ре́вністю в обо́х людиновби́вчих тираніях, Слуго́ Божий Пе́тре.

Священномученикові Роману (Лискові):

Священномучениче Романе, моли Бога за нас.

Мур воздвигли на тебе в темниці, Рома́не, о́тче па́стви і ба́тьку ро́дини, але́ не стрімали твоїх псалмів.

Священномученикові Миколаєві (Цегельському):

Священномучениче Миколаю, моли Бога за нас.

Украю́ мордо́вському загінув ти, подібний і іменем, і благодія́ннями до чудотворця з Мир Лікійських.

Слава: і нині: богородичний:

Отіни́ла Тебе́ сила Ви́шнього, Діво-Ма́ти, і Боже́ственный Мир пречу́дно породі́ла еси́ се́ред ворожне́чі.

Катавасія: Здивува́лось небесне й земне́ Боже́ственній славі Твоїй: Ти бо, не зна́вши подру́жжя, Діво, носи́ла еси́ в утробі́ над усім Бо́га і зроді́ла еси́ Безлітнього Си́на, всім, хто оспі́вує Тебе́, – ми́ру Подате́ля.

ПІСНЯ 6. ІРМОС:

Моли́тву про́лю до Го́спода і Йо́му возві́щу печа́лі мої; бо злом ду́ша моя́ переповни́лася, і життя́ моє́ до Аду́ набли́зилось; і молю́ся, як Йо́на: «Од тлі́ння, Бо́же, возведі́ мене!»

Святителеві Теодорові (Ромжі):

Святителю́ отче Теодоре, моли Бога за нас.

Дорого́ю вірности ходи́в еси́ по стежках́ підкарпа́тських; і є́дности з Главо́ю Апо́столів не зрі́кся ти, і стражда́в благоже́ртно. Тож моли́ся, Теодо́ре, щоб спаса́вся люд Срі́бної Землі́.

Святителеві Симеонові (Лукачу):

Святителю́ отче Симеоне, моли Бога за нас.

Ревний у вірі архи́па́стирю і невто́мний Бо́жий виногра́дарю; та́йний був еси́ епі́скоп і я́вний вигна́нець і му́ченик. Страшну́ ка́торгу пережи́вши, ти і насту́пних не убо́явся еси́ стражда́нь.

Святителеві Йоанові (Слезюкові):

Святителю́ отче Йоане, моли Бога за нас.

І

сповідник вірний і незламний, малою свічею служіння твого відганяв ти темряву безбожництва і апостольського преемства став еси опорою, тож утішай, Йоане, заступництвом твоїм народ наш.

Слава: і нині: богородичний:

Невисловлено зачала еси Слово, і Плоттю зродився із Тебе Безплотний; ми ж злом діл і помислів переповнилися і про життя Основу забуваємо, і молимося Тобі, Мати: од тління нас Різв'ом Твоїм ізбав.

Катавасія: Божественне оце і всіма шановане справляючи свято, Богомудрії, Богоматері, прийдіте, руками заплещемо, од Неї зродженого Бога прославимо.

Кондак, глас 8. Подібний «Непереможній Владарці»:

Непереможні мученики в вінках перемоги, ми у вами врятованій Церкві благодарні пісні вам випісуємо на сувоях сердець наших. А ви, чий імена вписані в Книзі Бога Живого – живою охороняйте Церкву нашу, щоб звали ми: Радуйтеся, країни в Небесному Краї!

Ікос:

Незліченні святі сяють нам, як зорі, на духовному небозводі; ми ж мале сузір'я наших блаженних Слуг Божих днесь вірно поминаємо, з повноти серця взиваючи:

Радуйтеся, святителі, яких не поиняла темрява;
радуйтеся, світильники в лютій пільмі гоніння;
радуйтеся, ви, що від гиркоти мук не ухилилися;
радуйтеся, бо і Царства насолоди нас причащаєте!

Радуйтеся, зубожілі і краси церковної позбавлені;
радуйтеся, збагачені нині безмірно Богозрінням;
радуйтеся, утиснені, заслані і в темниці вкинуті;
радуйтеся, широтою Неба нині обдаровані!

Радуйтеся, на забуття й невідання приречені;
радуйтеся, нині всім відомі й приснопам'ятні;
радуйтеся, тайні ісповідники Петрової єдності;
радуйтеся, явні всім молільники і чудотворці!

Радуйтеся, країни в Небесному Краї!

ПІСНЯ 7. ІРМОС:

Із Юдеї прийшовши, отроки в Вавілоні колись вірою в Тройцю полум'я печі потоптали, співаючи: «Отців наших Боже, благословен еси!»

Святителеві Василієві (Величковському):

Святителю отче Василю, моли Бога за нас.

Тебе, в'язня камери смертників, Василю, Всевишній вивів у життя – з цілою Церквою, що співає: «Отців наших Боже, благословен еси!»

Священномученикові Йоанові (Зятику):

Священномучениче Йоане, моли Бога за нас.

Велику П'ятницю твоїх страждань, Йоане, поминаємо і, бачачи в тобі взірєць наслідування Господа, взиваємо: «Отців наших Боже, благословен еси!»

Священномученикові Зиновієві (Ковалику):

Священномучениче Зиновію, моли Бога за нас.

О образ ревно́сти і лагідности, образ страстей Господніх явив еси́, розп'ятий, і співаєш ніні з дрéвніх мучеників ліком: «Отців на́ших Бо́же, благословéн еси́!»

Священномученикові Олексієві (Зарицькому):

Священномучениче Олексію, моли Бога за нас.

І дучи в сибірські табори́, заповідав своїм блаженний Олексій: «Не зрадьте віри отців на́ших, щоб у правді взивали ви: Бо́же, благословéн еси́!»

Слава: і ніні: богородичний:

До Юдеї прийшовши, мудреці зі Сходу подивля́ли тайну Богородиці і, склавши дари Ісусові, промовили: «Младенцю, Якого узрили ми, благословéн еси́!»

Катавасія: Не послужили творінню Богомудрі замість Сотворителя, але́, вогненну загрозу мужньо подолавши, радувалися, співаючи: «Преоспіваний отців Господь і Бог, благословéн еси́!»

ПІСНЯ 8. ІРМОС:

Царя́ Небесного, Якого оспівують во́їнства Ангелів, оспівуйте і превозно́сите по всі віки.

Святителеві Григорієві (Хомішину):

Святителю отче Григорію, моли Бога за нас.

К рицевий старець у темниці помер, заповідаючи: «Бо́га праведного превозно́сите по всі віки».

Священномученикові Андрею (Іщаківі):

Священномучениче Андрею, моли Бога за нас.

Р озстріляний богослов, праведник і па́стир закликає: «В Троїці Єдиного превозно́сите по всі віки»

Священномученикові Миколаєві (Конраду):

Священномучениче Миколаю, моли Бога за нас.

А ні людей не полишив, ані му́к не убо́явся стра́дник зі Стра́дча, Спа́са превозно́сячи по всі віки.

Мученикові Володимирові (Приймі):

Мучениче Володимире, моли Бога за нас.

Ю ною чинить Церкву спів, і співець-мученик оспівує з нами Свято́го і превозно́сить по всі віки.

Благослові́м Отця, і Сина, і Святого́ Духа, Господа,
і ніні і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

Богородичний:

Царя́ слави, Який з Шатра́ Небесного в мале́ шатро́ утроби Дівичої зійшов, хва́лимо по всі віки.

Хва́лимо, благословимо, поклоняємо́ся Господеві,
оспівуючи і превозно́сячи Його по всі віки.

Катавасія: Отроків благочестивих у печі Різдва́ Богородиці спасло́; тоді да́не в образі, а ніні у дійсності, – вселенну всю піднімає співа́ти Тобі: «Господа оспівуйте, діла́, і превозно́сите Його́ повік-віки!»

ПІСНЯ 9. ІРМОС:

По праву́ Богородицею Тебе́ ісповідуємо, завдяки́ Тобі спасенні, Діво Чистая, з Безтілесними хорами Тебе́ велича́ючи.

Священномученикові Леонідові (Фьодорову):

Священномучениче Леоніде, моли Бога за нас.

Народе великий, славного мав еси екзарха і Христовлавного маєш мученика, апостола вселенської єдності церковної – Леоніда.

Священномученикові Климентієві (Шептицькому):

Священномучениче Климентію, моли Бога за нас.

Архимандрите Небосяйний Унівський, днесь твоя Лавра тебе убожає, Климентію, що смиренно подвизався і мучеництвом увінчався.

Священномученикові Еміліанові (Ковчу):

Священномучениче Еміліане, моли Бога за нас.

Шестеро хрестив еси дітей своїх, отче, і безліч дітей Ізраїля спасав еси хрещенням; за них же і тіло віддав еси на спалення, Еміліане.

Слава: і нині: богородичний:

Престо́лом Херувімським ста́ло Твоє́ ло́но, присту́пним став для нас Той, Хто Непристу́пний і для Безтіле́сних хо́рів, з яки́ми Тебе́ велича́ємо.

Катавасія: Всяк, на землі роджений, хай зворушиться, Ду́хом просвічений; хай торжествує і Безплотних Умів ество́, вшановуючи священне торжество́ Богома́тері, і хай викликує: «Ра́дуйся, Всеблаже́нная Богоро́дице, Чи́стая Присно́диво!»

Світільний, глас 3. Подібний «Небо звіздами»:

Світільники Істини * у стражданнях відійшли́ з землі на Не́бо * і там сві́тло мо́ляться, * щоб Христоса́йним ста́ло життя́ наше. *Тричі.*

НА «ХВАЛІТЕ» ЧОТИРИ СТИХИРИ

Глас 8. Подібний «Что ви наречем»:

Як вас наречемо, святії? * Боговидцями? – бо ви бачили життя́ на́че Бо́жими очима́, * правдолюбцями? – бо вірність Христові не проміняли ви на лобний спокій, * Церкви красою? – бо й без пишноти храмів служили ви прекрасно, * Ду́ха глибиною? – бо одуховили ви навіть ва́ші темниці. * Многі ва́ші імена́, * а ще більші – дарування; * мо́літь, щоб спасли́ся * співці ва́ші вірні.

Як вас прославімо, мученики? * Про́повіді і служіння вільного захисника́ми? * – бо во́лили ви вме́рти, але́ не згаси́ти Ду́ха в Це́ркві. * За́мкненими па́стирями з неза́мкненими уста́ми? * – бо і му́ки, за́вдані вам, ставали про́повіддю для мало́го ста́да. * Многі ва́ші імена́, * а ще більші – дарування; * мо́літь, щоб спасли́ся * співці ва́ші вірні.

Як вас іменуємо, вигнанці? * Благовісниками? – бо й найда́льші кінці Сиби́ру * і степі́ Казахста́ну чу́ли від вас ева́нгельське сло́во, * благода́тними? – бо ви поши́рювали ра́дість віри * се́ред лю́ду чужо́го, безра́дісного і зневіреного. * Многі ва́ші імена́, * а ще більші – дарування; * мо́літь, щоб спасли́ся * співці ва́ші вірні.

Що вам принесемо, ісповідники? * Чи пам'ять? – але́ пра́гнете ви, щоб ми діла́ ва́ші чинили. * Чи хра́ми? – але́ ви спі́льно́т живи́х передусім чека́єте. * Чи навча́ння? – але́ в благода́ті Ду́ха. * Богосло́в'я? – у моли́тві Це́ркві. * Чудотво́рці і святи́телі, * пра́ведні священномученики, * мо́літь, щоб спасли́ся * співці ва́ші вірні.

Слава: глас 6:

Красу сповнення заповідей Христових обравши, * красу Христославного життя в церковному народі укріпайте, * у красу нетління по стражданнях зодягнені, * всеблаженні новомученики українські!

І нині: богородичний:

Богородице, Ти еси Лоза Істинна, * що виростила нам Плід Життя, Тебе благаємо: * молися, Владичице, з Апостолами і всіма Святими, * щоб помилувані були душі наші.

Велике Славослов'я. Після Трисвятого:

Тропар, глас 7:

Блаженні мученики українські, * цілість Тіла Христового не розірвали ви, * тіла свої віддавши на муки: * лєсті ворога не піддалися і Петрової єдності не зrekliся. * Ублажає вас земна вітчизна ва́ша Україна * і вся Вселенська Церква давнім співом: * Святіи мученики, * ви славно страждали і вінчалися; * тож моліться до Господа, * щоб помилував душі наші.

Слава: і нині: богородичний:

Як воскресіння нашого Скарбни́ця, * тих, що на Тебе надіються, Всеоспівана, * із рову і прова́лля прогрішень возведи; * Ти бо вінних у гріху спасла еси, * народивши Спасіння наше, * перед різдвом – Діва * і в різдві – Діва, * і по різдві далі су́ща Діва.

Єктенії і великий відпуст.

НА ЛІТУРГІЇ

(Співаємо зображальні.)

Тропар, глас 7:

Блаженні мученики українські, * цілість Тіла Христового не розірвали ви, * тіла свої віддавши на муки: * лєсті ворога не піддалися і Петрової єдності не зrekliся. * Ублажає вас земна вітчизна ва́ша Україна * і вся Вселенська Церква давнім співом: * Святіи мученики, * ви славно страждали і вінчалися; * тож моліться до Господа, * щоб помилував душі наші.

Слава: кондак, глас 8. Подібний «Непереможній Владарці»:

Непереможні мученики в вінках перемоги, ми у ва́ми врятованій Церкві благодарні пісні вам виписуємо на суво́ях сердець наших. А ви, чиї імена́ вписані в Книзі Бога Живого – живою охороняйте Церкву на́шу, щоб звали ми: Ра́дуйтеся, країни в Небесному Краї!

І нині: богородичний:

Непереможній Владарці на честь перемоги ми, врятовані від ли́ха, благодарні пісні виписуємо Тобі, раби́ Твої, Богородице. А Ти, що маєш силу нездоланну, від усяких нас бід охорони́, щоб зва́ти Тобі: Ра́дуйся, Невісто Невісна!

Прокімен, глас 4:

Святи́м, що на землі Його́, прояви́в Госпо́дь усі бажа́ння Свої в них (Пс. 15:3).

*Стих: Я бачив Господа повсякчас передо мною, бо Він праворуч мене,
щоб я не похитнувся (Пс. 15:8).*

Апостол до Ефесян, 233 зач., 6:10-17.

Алилуя, глас 4:

*Стих 1: Візвали праведні – і Господь почув їх,
і од усіх скорбот їхніх визволив їх. (Пс. 33:18)*

Стих 2: Багато скорбот у праведних, і од усіх них визволить їх Господь. (Пс. 33:20)

Євангеліє від Матея 10:16-22 або від Луки 21:12-19.

Причасний:

Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала. (Пс. 32:1). Алилуя, тричі.

Службу уклав і написав Андрій Протопсалт, крім таких текстів:

*богородичного-догмату «Хто Тебе не ублажить»,
богородичного «Як воскресіння нашого Скарбниця»,
восьми ірмосів «Воду пройшовши...»,
восьми катавасій «Одкрию уста мої...»,
богородичної стихири «Богородице, Ти еси Лоза Істинна».
Ці тексти наново перекладено з грецької.*

Світлий Тиждень 2009 року, Львів